

РЕШЕНИЕ

№ 5830

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Мария Шишкова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2758** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на Столична община – юрисконсулт Ю. В. против Решение № 213 от 18.01.2022 г., постановено по НАХД № 8046/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, с което е ОТМЕНЕНО, издадено от заместник кмета на Столична [община] постановление № 358163/2019/25.04.2019 г., с което на основание чл. 48 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО), е наложена Глоба в размер на 50 (петдесет) лева на С. Г. Д., за извършено нарушение на чл. 18, ал. 1, т.1, т. 2 и т. 3 във вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Сочи се, че необосновано, въпреки, че е приел, че са налице достатъчно доказателства, установяващи факта на извършеното административно нарушение, въззивният съд е счел, че не е установено по несъмнен начин неговото авторство. Изложени са аргументи за съответствие на подзаконовата нормативна уредба - Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община със Закона за автомобилните превози, които

обаче са неотнoсими към аргументите, изложени в мотивите на обжалваното решение. Според касатора, при издаване на наказателното постановление са спазени процесуалните изисквания на ЗАНН, а административното нарушение е установено по категоричен начин от събраните и проверени и в съдебното производство доказателства и доказателствени средства. Така е обосновано искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на решение, с което да се потвърди наказателното постановление.

Отвeтникът по жалбата не се е възползвал от правото си на отговор. В проведеното публично съдебно заседание пред настоящата инстанция застъпва становище за неоснователност на касационната жалба. Поддържа твърденията си за загубени лични документи в инкриминирания период и неизползване на градския транспорт на конкретно посочената в АУАН и НП дата.

Процесуалният представител на касатора в представените писмени бележки поддържа направеното искане в касационната жалба. Сочи, че отвeтникът по жалбата е системен нарушител на НРУПОГТТСО, тъй като е санкциониран за идентични нарушения с 29 НП, въпреки че не представя доказателства в подкрепа на това си твърдение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното с нея решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, IV касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано лице, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки събраните в хода на съдебното производство доказателства – показанията на актосъставителя и информацията, съдържаща се в приложените писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

На 11.04.2019 г. в 11,15 ч. свид. В. Т. – контролър в „Център за градска мобилност“ ЕАД, служебен № 223, извършила проверка на пътниците в тролейбус, инвентарен № 2699, движещ се по линия № 9 след спирка „ [улица]в посока Център по хигиена, район Борово. Установила пътник, пътуващ с нередовен превозен документ – билет с различна перфорация от наличната в превозното средство, иззет и приложен към административната преписка. Отказът на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролора по редовността на пътниците, е послужил като основание за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение № [ЕГН] от 11.04.2019 г., в който са отразени констатациите от проверката. При съставяне на Акта пътникът се легитимира с документ за самоличност, издаден на името на С. Г. Д. – лична карта №[ЕИК] изд. на 28.02.2018 г. от СДВР и отразен постоянен адрес – [населено място],[жк], блок 5Б, ет.6, ап. 43. Констатираното нарушение е квалифицирано по чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 във вр. чл. 46, ал. 1 и чл.

47, ал. 1 от Наредбата.

Актът за административно нарушение е връчен лично на нарушителя в деня на съставянето му, което е надлежно отразено в разписката, наред с разясненото право по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН на възражения и допълнителни обяснения. Въз основа на съставения Акт за установяване на административно нарушение е издадено и наказателното постановление от заместник кмета на Столична община, с което, на основание чл. 48 от НРУПОГТТСО, на С. Д. е наложено административно наказание Глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3 във вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

В мотивите на обжалваното решение, СРС е кредитирал изцяло информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, както и показанията на актосъставителката В. Т.. Въз основа на тези доказателствени източници и представените от санкционираното лице е направил изводите си относно законосъобразното спазване на процедурата по констатиране на административното нарушение с АУАН. Приел е, че както актосъставителят, така и административно-наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица и са разполагали с предвидената материална компетентност.

Въззивният съд положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното нарушение и неговото авторство. Спазил е и процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници по чл. 107, ал. 5 и чл. 114 от НПК, приложими съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН. Тази фактическа обстановка не се оспорва от страните, включително и от санкционираното лице, доколкото в депозираната жалба до Районния съд е отправено възражение, че към инкриминирания момент – 11.04.2019 г. документът за самоличност, с който се е легитимирал нарушителят, посочената в АУАН лична карта, не е бил във владение на нейния собственик – С. Д., тъй като е станал предмет на неправомерно отнемане, за което са уведомени компетентните служители на СДВР.

За да отмени НП, издадено от заместник кмета на Столична община, въззивният съд е приел, че авторството на деянието не е установено по несъмнен и категоричен начин, според доказателствения стандарт, визиран в чл. 303, ал. 2 от НПК, като се е позовал на представеното писмено доказателство от жалбоподателката Д. – Удостоверение от началник отдел „БДС“ при СДВР, рег. № 5464 от 08.11.2021 г. В него е посочено, че документът за самоличност, издаден на 28.02.2018 г. на името на С. Г. Д., ЕГН [ЕГН], лична карта с №, съвпадащ с отразения в АУАН, е обявен за НЕВАЛИДЕН на 06.06.2019 г., тъй като е бил изгубен (откраднат). Въз основа на тези данни, съдът е приел, че не е доказано по несъмнен начин, че лицето, което е пътувало на 11.04.2019 г. в тролейбус № 9 с инв. № 2699 с нередовен превозен документ, приложен към преписката № 19399 и се е легитимирало на проверяващия орган от „Центъра за градска мобилност“ ЕАД – свид. Т. с личната карта, издадена на името на С. Д., обявена за невалидна на 06.06.2019 г., е именно лицето на чието име е издаден документ за самоличност.

Този извод напълно се споделя и от касационната инстанция, доколкото не е опроверган от нито едно от приложените към административната преписка доказателства. Значителният период между констатирането на инкриминираното

административно нарушение – 11.04.2019 г. и датата, на която С. Т. е заявила по надлежния ред, че ѝ е отнета личната карта – 06.06.2019 г., също не може да се ползва като аргумент, оборващ твърдението ѝ, че в деня на проверката, извършена от свид. В. Т. - на 11.04.2019 г., тя не е била държател на личната карта, издадена на нейно име от СДВР на 28.02.2018 г. В подкрепа на тезата на касатора, че санкционираното лице С. Г. Т. е системен нарушител на правилата на НРУПОГТТСО, не са ангажирани доказателства, поради което и този факт не може да обслужи защитаваната теза относно авторството на инкриминираното административно нарушение.

Предвид изложеното, обжалваното решение като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 213 от 18.01.2022 г., постановено по НАХД № 8046/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, с което е ОТМЕНЕНО Наказателно постановление № 358163/2019/25.04.2019 г., издадено от заместник кмета на Столична община, с което на С. Г. Д., на основание чл. 48 от НРУПОГТТСО, е наложено административно наказание Глоба в размер на 50 (петдесет) лева за извършено административно нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 във вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.